

Dit wetsvoorstel beoogt naar mijn mening een betere handhaving van reeds bestaande verboden en een beter sanctiebeleid om het welzijn van dieren te bevorderen.

Natuurlijk kan ik hier alleen maar blij om zijn, hoewel de uitbreiding van bevoegdheden van de Officier van Justitie ook risico's met zich meebrengt.

Op deze onderwerpen richt mijn reactie zich dan ook niet.

Mijn reactie richt zich op Artikel III, het tentoonstellingsverbod van dieren welke een lichamelijke ingreep heeft ondergaan.

Op zich bestaat er al een tentoonstellingsverbod voor dieren tenzij de ingreep op medische gronden is gedaan.

- Als ik het wetsvoorstel en de MvT goed gelezen heb is het ongewenst om dieren noodzakelijke hulp te onthouden. Het is niet uit te sluiten dat indien een dier niet meer geshowd mag worden en er een medische noodzaak is om te couperen, dit couperen wordt uitgesteld of hiervan wordt afgezien om de mogelijkheid tot showen te behouden. Dit is niet in het belang van het welzijn van het dier.
- In de MvT wordt gesteld dat er ondanks een jarenlang verbod geen sprake is van een gewenste verandering in gedrag. Waar dit op gebaseerd is wordt niet aangegeven. Voor het verbod werden bijvoorbeeld honden van bepaalde rassen uitsluitend gecoupeerd geshowd, momenteel worden er in Nederland vrijwel geen gecoupeerde honden meer geshowd. Naar mijn mening is er een duidelijke verandering in gedrag tentoongespreid.
- Daarbij vraag ik mij af hoeveel honden er in Nederland om medische reden gecoupeerd worden en hoeveel daarvan op shows worden voorgebracht.
Van dat laatste zijn er vast en zeker cijfers bekend, of dat ook geldt voor het aantal honden welke om medische reden gecoupeerd worden is mij niet bekend.
Zonder deze cijfers is het vrijwel onmogelijk om het effect van dit tentoonstellingsverbod op het ongewenst en onnodig couperen van dieren te bepalen. Dit verbod komt mij dan voor als een blinde slag in het duister, misschien heeft het effect, misschien ook absoluut niet.
Eigenaren van terecht op medische gronden gecoupeerde dieren wordt echter wel het plezier van het tentoonstellen van hun dier ontnomen, terwijl in de MvT terecht gesteld wordt dat het couperen geen nadelige invloed op de beleving van het dier heeft ten aanzien van het tentoonstellen. Hiermee gaat het verbod volkomen aan haar doel voorbij.
- Tussen de regels door lees ik dat er twijfels bestaan over de juistheid en het terecht zijn van de afgegeven verklaringen bij het couperen op medische gronden. Naar mijn mening is het dan meer op zijn plaats om deze praktijken aan te pakken. Dit kan door bijvoorbeeld het verplicht stellen van een second opinion voorafgaand aan het couperen, het beperken van de bevoegdheid tot couperen tot een beperktere groep dierenartsen, het verplichten van een uitgebreide dossiervorming rondom het couperen waardoor ook achteraf een goede inschatting van de noodzaak gemaakt kan worden.
- Daarbij vind ik het ook zeer vreemd dat ingrepen tot het onvruchtbaar maken, bijvoorbeeld castreren, buiten de reikwijdte van dit verbod blijft. Het castreren verandert anders dan het couperen het wezen van het dier. Dit is in een (groot) aantal gevallen ook eerder de aanleiding om tot castratie over te gaan dan het onvruchtbaar maken van het dier. Na castratie is het dier makkelijker hanteerbaar voor de eigenaar. Deze ingreep lijkt mij ingrijpender dan het cosmetisch aanpassen van een dier. Castratie dient in deze gevallen uitsluitend dan wel vrijwel uitsluitend het gemak van de mens waarbij de integriteit van het dier zeer zwaar aangetast wordt.